

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 10Co/83/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5314210539
Dátum vydania rozhodnutia: 28. 07. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Amália Paulerová
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2016:5314210539.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v senáte v zložení z predsedníčky senátu JUDr. Amálie Paulerovej a členov senátu JUDr. Róberta Urbana a JUDr. Erika Vargu v právnej veci žalobkyne - S. V., nar. XX.XX.XXXX, bytom M. XXX, v zastúpení právne - JUDr. Juraj Štrbák, advokát so sídlom O. XXXX, pracovisko F. T. XXXX, V., proti žalovanej - W. V., nar. XX.XX.XXXX, bytom M. XXXX, v zastúpení právne - Advokátska kancelária JUDr. Stopka, JUDr. Blendovský, JUDr. Strapáč, PhD., s.r.o., so sídlom Potočná 2835/1A, Čadca, o vrátenie daru, na základe odvolania žalobkyne proti rozsudku Okresného súdu Čadca č.k. 7C/256/2014-57 zo dňa 26.05.2015, takto

rozhodol:

Potvrdzuje rozsudok okresného súdu.

Nepriznáva právo na náhradu trov odvolacieho konania stranám konania.

odôvodnenie:

1. Okresný súd zamietol žalobu, ktorou sa žalobkyňa dňa 28.11.2014 domáhala titulom vrátenia daru zaviazat' žalovanú k povinnosti vydať jej (žalobkyňi) spoluvlastnícky podiel 1/8 v nehnuteľnosti - v rodinnom dome č. súp. XXX, postavenom na p. KNC č. 6425, zapísanom na LV č. XXXX pre kat. úz. M., spoluvlastnícky podiel 1/4 k vedľajšej stavbe pri rodinnom dome, súp. č. XXX a k pozemkom p. KNC č. 6425 - zastavaná plocha a nádvorie o výmere 430 m², p. KNC č. 6424 - záhrada o výmere 188 m², zapísaným na LV č. XXXX pre kat. úz. M..

2. Okresný súd zistil nepochybné tvrdenie žalobkyne, že táto darovacou zmluvou zo dňa 24.10.1997 spísanou vo forme notárskej zápisnice č. N 430/97, Nz 426/97 darovala spolu so svojim manželom (toho času už nebohý) T. V. svojmu synovi E.S. a neveste (žalovanej) 1/2 rodinného domu č. XXX na p. C KN 6425, 1/2 vonkajších úprav, 1/2 oplotenia, t.j. do podielového spoluvlastníctva každému z nich po 1 vo vzťahu k celku. Žalobkyňa darovala svojmu synovi E. V. a žalovanej W.S., rod. E. aj 1/2 vedľajšej stavby (maštal', stodola), 1/2 pozemkov parc. C KN č. 6425 - zastavaná plocha o výmere 430 m² a p. C KN č. 6424 - záhrada o výmere 188 m² každému z nich vo vzťahu k celku po 1 - ine. Darované nehnuteľnosti sa nachádzajú v katastrálnom území a v obci M., okres Čadca. Podľa výpisu z listu vlastníctva č. XXXX sú žalobkyňa, žalovaná a E. V. (pozn. odvolacieho súdu - bývalý manžel žalovanej) podielovými spoluvlastníkmi pozemkov parc. C KN 6424 - záhrady o výmere 188 m², C KN č. 6425 - zastavané plochy a nádvoria o výmere 430 m², žalobkyňa v podiele 2/4, žalovaná v podiele 1/4, E.S. v podiele 1/4 a podľa výpisu z LV č. XXXX sú podielovými spoluvlastníkmi každý z nich v podiele po 1/4 rodinného domu súp. č. XXX postaveného na parc. č. 6425 v k.ú. M..

3. Žalobkyňa dôvody vrátenia daru vymedzila skutkovo nielen v žalobe, ale aj v písomnej výzve na vrátenie daru zo dňa 29.01.2014 adresovanej žalovanej. Dôvody vrátenia daru vymedzila nasledovnými skutočnosťami : 1/ po určitej dobe sa správanie žalovanej stalo neznesiteľné kvôli nenáležitým

prejavom hraničiacim až s drzosťou, 2/ žalovaná opakovane hrubým spôsobom porušila dobré mravy, keď opakovane fyzicky napadla bezdôvodne syna žalobkyne, synovi žalobkyne zdravotne postihnutému opakovane odmietala pomoc v súvislosti s jeho sprevádzaním a prepravou na vyšetrenie do zdravotníckeho zariadenia, hoc jej v tom nebránili objektívne dôvody, 3/ syna žalobkyne vystavila nepriaznivej finančnej situácii, keď finančnú hotovosť 3.000,- eur uloženú v spoločnom dome bez súhlasu syna použila na jemu neznáme účely a syn ostal bez finančných prostriedkov odkázaný na pomoc žalobkyne a známych, 4/ syna žalobkyne žalovaná navádza, vzhľadom k zdravotnému stavu (oslepol), k spáchaniu samovraždy dôvodiac to tým, že keď už ničoho nie je schopný tak dostane po ňom aspoň vdovský dôchodok, majúc z neho aspoň takýto úžitok, 5/ syna žalobkyne vyháňa z domu, v ktorom má podiel, 6/ že jej žalovaná vulgárne nadávala, navyše, má problémy s alkoholom. Podľa tvrdenia žalobkyne správanie žalovanej prekročilo všetky tolerovateľné medze, má značnú intenzitu, ide o sústavné porušenie dobrých mravov v podobe hrubých urážok, násilného správania, fyzických útokov a pod.

4. Žalovaná (bývala nevesta žalobkyne a bývalá manželka syna žalobkyne) so žalobou nesúhlasila. Hodnotila požiadavku žalobkyne na vrátenie daru za definitívny akt pomsty za to, že ona podala návrh o rozvod manželstva so synom žalobkyne.

5. Súd z vykonaného dokazovania zistil, že rozsudkom Okresného súdu Čadca sp. zn. 9P/5/2013 zo dňa 28.01.2014 manželstvo žalovanej so synom žalobkyne bolo rozvedené. Podľa odôvodnenia rozsudku o rozvode manželstva, k rozvratu manželstva prispela aj žalobkyňa (bývalá svokra žalovanej), jej konanie totiž pôsobilo na manželov kontraproduktívne, ešte viac ich rozdeľovalo. Súd poukazuje na výsluch dcéry žalovanej, R., vypočutej v rozvode konaní, ktorá uviedla, že pre otca, to čo povie babka je sväté, podľa názoru dcéry rozvrat medzi rodičmi spôsobila práve jej babka. C. V. uviedla, že keď otec oslepol, začal chodiť ku svojej matke, ktorá ho proti nim „štenkrovala" ona s babkou prehovoríť nedokázala, pretože sa do nich starala, dodala, že otec chodieval do krčmy každý deň.

6. Okresný súd pri právnom posúdení veci o vrátenie daru vychádzal z ust. § 630 Občianskeho zákonníka a po hodnotení vykonaného dokazovania : výsluchom účastníkov, oboznámením sa s obsahom rozsudku Okresného súdu Čadca sp. zn. 9P/5/2013 zo dňa 28.01.2014, obsahom darovacej zmluvy zo dňa 24.10.1997 spísanej vo forme notárskej zápisnice č. N 430/97, NZ 426/97, výpisom z LV č. XXXX, XXXX pre k.ú. M., výsluchom svedkov - E. V., R. a C. V., T. V., I. T., S. E., C. J., X. K., dospel k záveru, že žalobkyňa v konaní nepreukázala splnenie hmotno-právnych podmienok pre vrátenie daru. Nepreukázala teda také správanie sa žalovanej voči nej (ako darkyni), ktoré by dosahovalo značnú intenzitu, alebo sústavnosť ako to vyžaduje súdna prax pre úspešné uplatnenie nároku na vrátenie daru. Tvrdenie žalobkyne o tom, že žalovaná jej mala nadávať vulgárne počul syn žalobkyne (bývalý manžel žalovanej), že žalovaná sa mala na adresu žalobkyne vyjadrovať vulgárne potvrdil T. V. (druhý syn žalobkyne) obaja vo svojej svedeckej výpovedi uviedli, že žalovaná mala na ich matku často nadávať, avšak žiadne konkrétne prípady, kedy k tomuto dochádzalo (okrem dvoch prípadov) neuviedli. Súd výsluchom svedkov : E. V., T. V. a I. T. mal preukázané, že žalovaná žalobkyňu vulgárne nadávala, resp. sa na jej adresu vulgárne vyjadřila počas troch incidentov, ktoré sa mali udiať v časovom období od roku 2000 do roku 2013, t.j. v priebehu 13 rokov, jedenkrát sa tak malo stať podľa žalobkyne v dobe, keď žalovaná u nich bývala 4 alebo 5 rokov po uzavretí manželstva, manželstvo pritom bolo uzavreté v roku 1995 a žalovaná rodinný dom opustila v roku 2013. Iné konkrétne situácie, kedy mala žalovaná žalobkyňu vulgárne nadávať preukázané neboli. Ani na základe troch konkrétnych incidentov nedospel súd k záveru, že by sa žalovaná správala k žalobkyňu tak, že by tým hrubo porušila dobré mravy, hoc takéto správanie sa žalovanej voči žalobkyňu súd vyhodnotil za nevhodné a kvalifikoval ako menej významné porušenie dobrých mravov, ktoré nezakladá darcovi právo domáhať sa vrátenia daru. Súd nezistil, že by výlučne správaním sa žalovanej boli porušované dobré mravy, nakoľko aj samotná žalobkyňa bola iniciátorkou konfliktov, čo preukazujú aj výpovede R. a C. V., ktoré nielen v konaní o rozvod manželstva svojich rodičov ale aj v aktuálne posudzovanej právnej veci uviedli, že práve žalobkyňa spôsobila rozvrat medzi ich rodičmi, táto ich otca proti nim „štenkrovala". Neboli preukázané ani tvrdenia žalobkyne o tom, že žalovaná nepomáhala v prácach okolo domu, v prácach s drevom. Ani voči synovi žalobkyne E. V. sa žalovaná nesprávala spôsobom, ktorý by zakladal dôvod na vrátenie daru podľa § 630 Občianskeho zákonníka, navyše vykonané dokazovanie preukázalo vzájomné konflikty medzi žalovanou a jej bývalým manželom, tie sa začali potom ako sa zhoršil bývalému manželovi žalovanej zrak. Dcéry žalovanej (R. a C.) uviedli vo svojom výsluchu, že matka nikdy hádky nezačínala, vždy k hádkam podnet dal ich otec, ktorý matku aj fyzicky napadol, nevideli ale, že by to bolo naopak. Z ich výpovedí súd mal vyvrátené aj

tvrdenia žalobkyne, že žalovaná neposkytla jej synovi potrebnú pomoc v čase, keď navštevoval lekára, obe potvrdili, že ich matka vždy chodila s otcom k lekárom, nešla iba jedenkrát, bolo to v čase, keď už v spoločnej domácnosti nebývali a ich vzťahy boli vážne narušené, rozvrátené. C. J. a X. K., vypočuté ako svedkyne, potvrdili, že žalovaná si v práci menila služby s inými kolegyňami i z toho dôvodu, že niekedy sa stalo, že jej dcéry telefonovali do práce, že sa o otca boja, že si chce niečo spraviť, preto žalovaná išla z práce rýchlo domov. Vykonaným dokazovaním nebolo jednoznačne preukázané, že by sa žalovaná dopúšťala takého správania voči daryni a jej blízkym (členom rodiny), ktorým by hrubo porušovala dobré mravy a dopúšťala sa hrubej nevďačnosti ako obdarovaná. Incidenty pri ktorých mala žalovaná žalobkyni vulgárne nadávať, resp. sa vulgárne vyjadrovať na jej adresu, vyhodnotil súd ako menej významné porušenie dobrých mravov a iné správanie sa žalovanej, ktoré by bolo možné hodnotiť ako hrubé porušenie dobrých mravov nepreukázali výsledky vykonaného dokazovania. V súhrne všetkých uvedených dôvodov okresný súd uzavrel, že neboli splnené hmotnoprávne podmienky vrátenia daru.

7. Otázku náhrady trov konania okresný súd posudzoval podľa § 142 ods. 1 O.s.p. a žalovanej, v celom rozsahu úspešnej procesnej strane priznal plnú náhradu trov konania od žalobkyne (neúspešnej procesnej strany) titulom trov právneho zastúpenia v sume 504,89 eur za 4 úkony právnej služby v konkrétne vyšpecifikovanej výške. Žalobkyni súd uložil povinnosť trovy právneho zastúpenia nahradiť žalovanej na účet jej právneho zástupcu (§ 149 ods. 1 O.s.p.).

8. Proti rozsudku okresného súdu v zákonnej lehote podala odvolanie žalobkyňa. Namietala nesprávne zistený skutkový stav a nesprávne právne posúdenie veci súdom prvého stupňa. Vytýkala odôvodneniu rozhodnutia neúplnosť, označila dôvody zamietnutia žaloby za „ strohé „ nepodložené. Odvolateľka argumentuje obsahom svedeckej výpovede svojho syna E., svedkyne T. I., tieto dôkazy podľa odvolateľky jednoznačne preukazujú správanie a postoj žalovanej k jej synovi (bývalému manželovi žalovanej), navyše potom, čo vážne ochorel, sa žalovaná o ňom vyjadruje ako o „kokotovi slepom" pred ľuďmi. Odvolateľka uviedla, že sa zásadne ohradzuje voči argumentácii súdu, že ona bola iniciátorkou určitých konfliktov. Akých určitých nie je zrejme z rozsudku, súd ich nekonkretizuje, neuvádza, navyše uvedené skutkové tvrdenie sa na pravde nezakladá, nie je ničím podložené, pretože v drvivej väčšine vyčítania žalovanej boli svedkom len osoby žijúce v predmetnej nehnuteľnosti, v rodinnom dome M., súp. č. XXX. Väčšina pritom sa odohrala za neprítomnosti maloletých, školopovinných detí, z týchto dôvodov označila výpovede svedkov navrhnutých žalovanou za účelové a zavádzajúce, ich svedecké výpovede majú charakter len sprostredkovaných informácií od žalovanej. Dcéry žalovanej sú dlhodobo pod vplyvom svojej matky, na túto skutočnosť poukazovala aj v konaní pred súdom, keď obe dcéry žalovanej na jej adresu sa vyjadrovali počas výsluchu, resp. ju oslovovali „táto" a „hentá", pričom mladšia dcéra žalovanej opakovane aj formou SMS uviedla, že nie je jej stará mama. Aj za narušené vzťahy medzi ňou a vnučkami zodpovedá žalovaná. Odvolateľka poukazuje aj na vyjadrenie žalovanej zo dňa 31.03.2015 k žalobnému návrhu, cituje konkrétne vetu z uvedeného vyjadrenia v nasledovnom znení : „Vo vzťahu ku mne je to v tomto konaní o vrátenie daru, vo vzťahu ku môjmu bývalému manželovi je to tým, že napriek tomu, že vie o jeho zdravotných problémoch, pokiaľ nie je môj bývalý manžel schopný sám si dôjsť do krčmy po alkohol, v období po našom rozvode, podľa mojich informácií môjmu bývalému manželovi sama nosí alkohol až domov, pričom je zrejme, čo tým sleduje". Uvedené vyjadrenie žalovanej odvolateľka označuje za klamlivé, absurdné, hrubo urážajúce jej osobu, čo napĺňa skutkovú podstatu trestného činu ohovárania, nakoľko žalovaná ju priamo a absurdne ohovára, naznačuje, že si ako matka chce vlastného syna upíť na smrť. Odvolateľka sa domnieva, že doposiaľ preukázané správanie žalovanej aj v intenciách vyššie uvedeného napĺňa všetky predpoklady vyvodit' právne akceptovateľný záver odvolacieho súdu, že ide o hrubé porušenie dobrých mravov aj podľa ustálenej súdnej praxe. Dobré mravy boli porušené v značnej intenzite, niekoľko rokov sa sústavne opakovali, opakujú, vyznačujú sa výrazným nevďakom, urážkami najhrubšieho zrna a častým neposkytnutím pomoci žalovanou jej osobe. V konaní boli naplnené podmienky ust. § 630 Občianskeho zákonníka, ona jednostranným právnym úkonom odvolala dar, požiadala o jeho vrátenie listom zo dňa 29.01.2014. Zároveň dostatočne a kvalifikovane preukázala správanie sa obdarovanej, ktoré naďalej považuje za hrubé, nevďačné, v zjavnom rozpore s dobrými mravmi a správaním (ex)nevesty voči svokre, hoc ju považovala za svoju dcéru. Z týchto dôvodov sa domáha zmeny rozsudku, rámci tejto zmeny žiada uložiť žalovanej povinnosť vydať jej (žalobkyni) spoluvlastnícky podiel 1/8 v nehnuteľnostiach konkrétne špecifikovaných v žalobe.

9. Žalovaná v písomnom vyjadrení k odvolaniu žalobkyne žiada potvrdenie rozsudku okresného súdu pre vecnú správnosť. Poukazuje na obsah výpovede žalobkyne zo dňa 14.04.2015 čo preukazuje, že

k hrubému porušovaniu dobrých mravov z jej strany (žalovanej) nedochádzalo, jednalo sa o bežné konflikty, ktoré sa vyskytujú v každej jednej domácnosti. Nejde však o také porušenie, ktoré svojim trvaním, priebehom, závažnosťou a pôsobením nadobudlo povahu hrubého porušenia. Vyjadrenia žalobkyne hodnotí za účelové s úmyslom očierniť ju ako žalovanú v každom smere. Okresný súd vykonal vo veci dokazovanie v rozsahu ako to účastníci konania ako sporové strany požadovali, z vykonaných dôkazov zistil riadne aj skutkový stav a vyvodil z neho i správny právny záver. Účelové, nekorektné správanie žalobkyne preukazujú i jej vyjadrenia, v ktorých uvádza, že k nevhodnému správaniu zo strany žalovanej dochádzalo už po 4-5 rokoch manželstva, toto malo neustále pretrvávať, ale žiadosť o vrátenie daru žalovanej zaslala až 29. januára 2014. Ide o dátum sám o sebe zaujímavý, keďže táto žiadosť o vrátenie daru jej bola doručená deň po tom ako Okresný súd Čadca rozviedol jej manželstvo so synom žalobkyne. Ide o účelové konanie žalobkyne, z jej strany to možno kvalifikovať ako „akt pomsty“. Z dokazovania je zrejmé, že medzi žalobkyňou a ňou dochádzalo k hádkam ojedinele, jednalo sa o hádky, ktoré patria k bežnému životu a nikdy nedošlo k fyzickému násiliu, čo aj sama žalobkyňa potvrdila. Rovnako porušovanie dobrých mravov nebolo sústavné, aj žalobkyňa uviedla vo svojej výpovedi dňa 14.04.2015 to, že „odporkyňa nebýva v tomto dome od roku 2012 alebo 2013, po tom, ako žalovaná opustila rodinný dom, tak už sme sa nijako nestretávali, k tomuto jej správaniu nedochádzalo“. Napokon dokazovanie preukázalo, že vždy sa podieľala na domácich prácach, aj na prácach okolo domu, pomáhala so všetkým, čo bolo treba, sama žalobkyňa uznala, že mali nadštandardný vzťah ako svokra a nevesta. V čase, keď exmanžel ochorel a potreboval pomoc, túto mu vždy poskytovala, boli manželia a mali pekný vzťah. Žalobkyňa však nemôže založiť žalobu o vrátenie daru len na základe tej skutočnosti, že sa cíti ukrivdená, že ona sa s jej synom rozviedla.

10. Krajský súd v Žiline ako súd odvolací (§ 34 Civilného sporového poriadku - Z.č. 160/2015 Z. z. v znení účinnom od 1.7.2016, ďalej iba „CSP“) po zistení, že odvolanie podala na to oprávnená procesná strana v zákonom stanovenej lehote, viazaný rozsahom a dôvodmi odvolania (§ 379 , § 380 Civilného sporového poriadku), procesným postupom podľa § 219 ods. 3 v spojení s § 378 ods. 1 CSP, potvrdil rozsudok súdu prvej inštancie podľa § 387 ods. 1 CSP.

11. Krajský súd odvolacím prieskumom zistil, že okresný súd vykonal v prejednávanej veci dokazovanie v dostatočnom rozsahu. Z vykonaného dokazovania zistil skutkový stav riadne a vec správne právne aj posúdil.

12. Podľa § 630 Občianskeho zákonníka darca sa môže domáhať vrátenia daru, ak sa obdarovaný správa k nemu alebo členom jeho rodiny tak, že tým hrubo porušuje dobré mravy. Ide o špecifickú hmotnoprávnu normu, ktorá priznáva právne dôsledky spojené s požiadavkou určitého správania obdarovaného, a to vo vzťahu k darcovi a členom jeho rodiny, ktorý získa majetkový prospech bezplatne. Vo svojej podstate ide o určitú morálnu právnu normu. Rozhodovacia prax súdov ustálila, že „právo darcu na vrátenie daru nezakladá každé negatívne správanie sa obdarovaného voči darcovi“. Toto právo nevzniká pri prostej nevďačnosti obdarovaného voči darcovi, ani pri menej významnom porušení dobrých mravov obdarovaným. Predpokladom vrátenia daru je len také správanie sa obdarovaného, ktoré vzhľadom na všetky významné okolnosti konkrétneho prípadu možno hodnotiť ako hrubé porušenie dobrých mravov. O také správanie ide spravidla v prípade porušenia dobrých mravov spôsobom vyznačujúcim sa značnou intenzitou alebo sústavnosťou (opakovanosťou), pričom jeho vonkajším prejavom môže byť „fyzické násilie, hrubé urážky, neposkytnutie potrebnej pomoci, hrubý nezájem a podobne“. V súlade s aplikáciou § 630 Občianskeho zákonníka možno za právne relevantné považovať len také správanie sa obdarovaného, ktoré sa objektívne prejavilo. Pritom nie je rozhodujúci subjektívny pocit a úsudok darcu. Pri posudzovaní správania sa obdarovaného treba vziať do úvahy a hodnotiť i správanie sa samotného darcu v tom zmysle, či práve jeho správanie nie je príčinou nevhodného správania sa obdarovaného voči nemu (princíp vzájomnosti). Uplatnenie princípu vzájomnosti znamená, že pri skúmaní určitého správania sa obdarovaného, či vykazuje znaky hrubého porušenia dobrých mravov, sa vezme na zreteľ tiež správanie darcu za účelom posúdenia, či on sám sa nesprával alebo nespráva voči obdarovanému v rozpore s dobrými mravmi a či práve jeho správanie nie je príčinou nevhodného správania obdarovaného voči nemu alebo členom jeho rodiny.

13. V súdnej veci bolo nesporné darovanie presne špecifikovaných nehnuteľností v konkrétnych tvrdených podieloch darovacou zmluvou spísanou vo forme notárskej zápisnice zo dňa 24.10.1997 (N 430/97, Nz 426/97) žalobkyňou a jej manželom žalovanej a jej manželovi (synovi žalobkyne). V posudzovanej veci žalobkyňa vymedzila v žalobe skutkové dôvody vrátenia daru, tie sú totožné

ako dôvody, ktoré vymedzila aj v písomnej výzve o vrátenie daru doručenej žalovanej pred podaním žaloby. Súd prvého stupňa sa zaoberal so všetkými dôvodmi, o ktoré žalobkyňa vrátenie daru od žalovanej opiera, všetky žalobkyňou tvrdené dôvody boli predmetom dokazovania, výsledok hodnotenia vykonaných dôkazov sa premietol aj do rozhodovania súdu prvého stupňa a vyústil do zamietnutia žaloby. Odvolací súd zdieľa názor súdu prvej inštancie, že výsledok hodnotenia vykonaného dokazovania nepreukázal naplnenie hmotnoprávných požiadaviek vrátenia daru v takom zmysle, ako to zakotvuje hmotnoprávna úprava - Občiansky zákonník v § 630. V súdnej veci bolo podstatné zamerať pozornosť na dve základné otázky: 1/ či sa žalovaná dopustila voči žalobkyni takého konania a správania sa (vychádzajúc zo skutkového vymedzenia žaloby a skutkového vymedzenia výzvy na vrátenie daru), čo hmotné právo pre účely vrátenia daru kvalifikuje ako hrubé porušenie dobrých mravov obdarovaného voči darcovi, 2/ či sa žalovaná dopustila voči členom rodiny žalobkyne (na základe skutkového vymedzenia žaloby, ako aj výzvy na vrátenie daru) hrubého porušenia dobrých mravov.

14. Podľa názoru odvolacieho súdu, nebolo preukázané, že by sa obdarovaná správala voči žalobkyni alebo k členom jej rodiny tak, že by hrubo porušila dobré mravy. Zistené a preukázané správanie sa žalovanej voči žalobkyni s charakterom menej závažného porušenia dobrých mravov okresný súd vyargumentoval dostatočne vecne vychádzajúc zo skutkových zistení v spore a zohľadňujúc aj individuálny aspekt prejednávanej veci. Svoje argumenty okresný súd uvádza v odôvodnení rozhodnutia na strane 8 (posledný odsek) s pokračovaním na strane 9, tie sú v súlade so zisteným skutkovým stavom a vychádzajú z výsledkov vykonaného dokazovania. Z tohto je zrejmé, že odôvodnenie odvolaním napadnutého rozhodnutia nemá charakter „iba“ tzv. „strohého“ odôvodnenia, ako to vytýka odvolateľka. Krajský súd nepochybuje o komplikovaných vzťahoch medzi žalobkyňou a žalovanou (svokra - nevesta), preukazujú to aj tri incidenty pri ktorých žalovaná na adresu žalobkyne použila aj vulgárne výrazy, tie sa udiali v časovom období od roku 2000 do roku 2013, t.j. v dobe už po darovaní. Ďalšie neprimerané vulgárne reakcie žalovanej voči žalobkyni vykonané dokazovanie nepreukázalo. Žalobkyňa zaťažovalo dôkazné bremeno v sporovom konaní, aby preukázala svoje tvrdenie, že vulgárne útoky zo strany žalovanej voči jej osobe mali charakter sústavnosti, pravidelnosti. Vulgárne reakcie žalovanej voči žalobkyni v troch prípadoch, ktoré sa udiali v priebehu 13 rokov, nemožno kvalifikovať z hľadiska intenzity ich výskytu za sústavné, pravidelné. Po obsahovej stránke vyjadrenia žalovanej v troch preukázaných prípadoch majú charakter nevhodného, neslušného správania sa ženy voči žene, nevesty voči svokre, z hľadiska stupňa hodnotenia sa nevymykajú z rámca „menej významného porušenia dobrých mravov“. Vykonané dokazovanie nepreukázalo, že by žalovaná žalobkyni sústavne vulgárne nadávala, že by žalovaná žalobkyňu fyzicky napadla, že by jej ublížila na zdraví, že by jej odmietla poskytnúť pomoc v chorobe, v starobe, napokon dôvody fyzického ublíženia na zdraví, odmietnutia poskytnutia pomoci v chorobe, v starobe zo strany žalovanej žalobkyňa ani v návrhu na začatie konania, ani v písomnej výzve na vrátenie daru neuvádzala. Neuniklo pozornosti odvolacieho súdu, že práve to bola žalobkyňa, ktorá vo svojom prednese pred okresným súdom používala „pestrý vulgárny slovník“, vulgárne výrazy také, ktoré neboli predmetom skutkového vymedzenia ani písomnej výzvy na vrátenie daru, ani žaloby.

15. Krajský súd nepochybuje o tom, že poškodenie zdravia syna žalobkyne (strata zraku), zároveň bývalého manžela žalovanej znamenala vážnu životnú situáciu tak pre žalobkyňu (ako matku), tak pre bývalého manžela žalovanej, ale aj pre žalovanú. Napokon poznačila vážne aj manželské vzťahy žalovanej so synom žalobkyne. Manželia túto životnú ťarchu navzájom neustáli, nezvládli, vznikli medzi nimi vzájomné konflikty, tie vyústili do rozvodu ich manželstva, napokon do ich manželského vzťahu sa zamiešala aj žalobkyňa. Táto skutočnosť vyplýva aj z rozsudku okresného súdu Čadca vydané v konaní 9P/5/2013 o rozvode manželstva. Pokiaľ žalobkyňa vytýka neprimerané správanie sa žalobkyne voči jej synovi, k žalovanej sa neprimerane správal aj syn žalobkyne, potvrdili to dcéry žalovanej a syna žalobkyne vypočuté tak v aktuálnom konaní, ako aj v konaní o rozvod manželstva. Ich výpovede sú zhodné a totožné, vychádzajúce z prežívania zložitej rodinnej situácie a zložitých rodinných vzťahov v danom období. Nebolo v konaní preukázané tvrdenie žalobkyne, že by žalovaná nabádala bývalého manžela (syna žalobkyne) k samovražde, tento dôvod vrátenia daru zostal len v rovine nepreukázaného tvrdenia. Existovali relevantné dôkazy potvrdzujúce obranu žalovanej, že primerane záťažovej situácii v rodine, svojím pracovným podmienkam poskytovala manželovi nevyhnutnú pomoc, chodila s ním aj k lekárovi (potvrdil to aj samotný syn žalobkyne), kvôli nemu menila v práci pracovné zmeny. Odmietnutie pomoci, čím by žalovaná počas trvania manželstva vystavila svojho bývalého manžela ohrozeniu zdravia, preukázané nebolo. Odmietnutie prípadnej pomoci pri bežných prácach okolo rodinného domu nemožno považovať za hrubé porušenie dobrých mravov o to viac, keď v rodinnom dome bývali okrem žalobkyne a žalovanej i ďalší rodinní príslušníci, členovia rodiny žalobkyne, ktorí predmetný dom

užívali a poskytnutie pomoci pri bežných prácach okolo rodinného domu bolo aj ich úlohou. Napokon dokazovanie preukázalo, že žalovaná aj pri bežných prácach okolo rodinného domu vypomáhala, poskytla pomoc takú, ktorú jej pracovná i rodinná situácia dovolila.

16.Odvolací argument žalobkyne, že sa má žalovaná vyjadrovať na verejnosti o jej synovi, ako o „kokotovi slepom“ je odvolací argument bez právneho významu, pretože takéto skutkové tvrdenie žalobkyňa neuvádzala ani vo výzve na vrátenie daru, ani v žalobe ako dôvod na vrátenie daru. Obdobne je bez právneho významu aj odvolací argument, v ktorom žalobkyňa poukazuje na vyjadrenie žalovanej zo dňa 31.03.2015 k žalobnému návrhu. V označenom vyjadrení žalovaná prezentovala iba svoju procesnú obranu v sporovom konaní, či jej obrana mala/ nemala charakter ohovárania, osočovania je z hľadiska riešeného merita vecí bez právneho významu.

17.Rozhodnutie okresného súdu je vecne správne aj v súvisiacom výroku o náhrade trov prvostupňového konania. Túto otázku okresný súd posúdil podľa procesnej úpravy platnej do 30.06.2016 vychádzajúcej z princípu úspechu a neúspechu účastníkov v konaní. Súd prvého stupňa trov konania priznal úspešnej procesnej strane v účelne vynaloženej a správnej výške.

18.Krajský súd pri rozhodovaní o trovách odvolacieho konania postupoval podľa § 396 ods. 1 CSP v aplikácii s § 255 ods. 1 CSP. Žalobkyňa v odvolacom konaní bola neúspešná, žalovaná ako úspešná strana sporu v odvolacom konaní by preto mala právo na náhradu trov konania od žalobkyne titulom trov právneho zastúpenia za 1 úkon právnej služby - písomné vyjadrenie k odvolaniu. Avšak podstatná časť písomného vyjadrenia k odvolaniu po vecnej stránke nereaguje na zásadné otázky, ktoré v odvolacej argumentácii žalobkyňa vytýka, obsahuje iba argumentáciu súdu prvého stupňa uvádzanú v písomnom vyhotovení rozhodnutia. Z týchto dôvodov odvolací súd ani jednej procesnej strane nepriznal právo (nárok) na náhradu trov odvolacieho konania.

19. Toto rozhodnutie odvolacieho súdu bolo prijaté hlasovaním v senáte v pomere hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné dovolanie z dôvodov vymedzených v § 420 CSP.

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh). Dovolanie prípustné podľa § 420 CSP možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k niektorej z uvedených väd. Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie v čom spočíva táto vada.

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy. Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde.

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP). Povinnosť podľa § 429 ods.1 CSP neplatí v prípadoch vymedzených v § 429 ods.2 CSP.